

➤ **Stap 5: Toegang tot de onderzoekslocatie/toegang tot de gemeenschap**

De onderzoekslocatie voor participerende observatie/etnografische variëren in de mate waarin zij een formele setting zijn zoals een fabriek of informele instellingen in de gemeenschap, zoals bijvoorbeeld een voetbalwedstrijd. De middelen van toegang zal verschillen tussen de twee. De formele organisatie vergt meestal een formeel verzoek om toetreding tot het verrichten van onderzoek - dus bijvoorbeeld kan het nodig zijn dat de onderzoeker de oudere managers benaderd. De informele organisatie is echter niet een zonder een sociale structuur. Er kunnen belangrijke personen - vaak genoemd poortwachters - de markttoetreding van de participerende waarnemer in de groep vergemakkelijken. Uiteraard zullen enigszins informele manieren nodig zijn om dergelijke personen te contacteren. Zorg is nodig om de invoer methode af te stemmen op de gemeenschap in kwestie. Bijvoorbeeld, in zijn klassieke studie van de Italiaans-Amerikaanse sloppenwijk in het noorden van Boston, **Whyte** (1943) heeft hij aanvankelijk geprobeerd om toegang te krijgen tot deze arbeidersklasse gemeenschap door het benaderen van maatschappelijke werkers in een schikking huis. Whyte identificeerde zichzelf als een middenklasse poortwachter in een poging om zijn doel te bereiken. Hij vergelijkt dit met het proberen om toegang te krijgen tot, zeg, Ghanese gemeenschappen door contact te maken met de Amerikaanse ambassade om hulp! Dus wat zou een meer passend middel van toetreding zijn? Nou, Whyte had gehoord van een maatschappelijk werker over een bepaald lid van de gemeenschap, Doc, die uiteindelijk werd gecontacteerd. Doc heeft Whyte's geholpen om in de gemeenschap terecht te komen. Natuurlijk, dit is een complexe materie en een die moeilijk te bespreken is zonder verwijzing naar een specifiek voorbeeld. Het is ook belangrijk om te onthouden dat moderne onderzoekers waarschijnlijk toestemming van het onderzoek commissies nodig hebben om organisaties in te voeren voor onderzoeksdoeleinden. Bijvoorbeeld, zal het onderzoek in ziekenhuizen deze ethische goedkeuring eisen. Dit voegt stadia van complexiteit toe aan het proces van het verkrijgen van toegang tot onderzoek sites. Er is een onderscheid gemaakt tussen overte en coverte observatie. Coverte observatie doet zich voor wanneer de onderzoekers zichzelf niet identificeert aan de gemeenschap als een onderzoeker van het maken van observaties. De onderzoekers hoeft geen anderen te benaderen voor hulp en er is geen proces waarbij de onderzoeker moet verklaren of hun activiteiten gerechtvaardigd zijn. Maar dan, natuurlijk, kunnen zich aanzienlijke ethische problemen voordoen (hoofdstuk 15).

➤ **Stap 6: Voortdurende toegang**

Participerende observatie / etnografie houdt het onderhouden van relaties met de bestudeerde groep in en niet alleen het proces voor het invoeren van de onderzoek locaties. Aanzienlijk denken en vermogen zijn nodig in termen van interpersoonlijke relaties, aangezien deze momenteel bestudeerd wordt kan men zich zorgen maken over de aard van de activiteit van de onderzoeker. Het volledig geheime onderzoek kan niet geheel dit risico vermijden, omdat er moeilijkheden over zaken als geloofwaardigheid kunnen ontstaan. Bijvoorbeeld, een onderzoeker die toegang krijgt tot een fabrieksvloer door het verkrijgen van werkgelegenheid daar, kan er toch anders uitzien dan anderen die daar werken. Bijvoorbeeld, dat hun accent niet overeenkomt met die van de leden van de groep en dus zo misschien belangstelling wekt of niet in staat kunnen zijn om eenvoudige gesprekken voeren, zoals: "Wat deed je in het weekend?" of "Waar woon je?" zonder gevaar voor hun identiteit onthullen. Onderzoekers die hun status geïdentificeerd wordt als onderzoeker kunnen onder verdenking komen te staan ten aanzien van hun 'ware' identiteit - de onderzoeker kan worden gezien als zijnde afkomstig uit de sociale beveiliging, een management spion en enzovoort. Het resultaat van dit alles is dat het waarschijnlijk tot een rechtstreekse confrontatie komt, zoals een eis dat de onderzoeker zijn of haar activiteiten of andere vorm van misbruik stopt. In plaats daarvan kan deze weerstand de vorm van het verstrekken van verkeerde informatie aannemen en zo bewust het onderzoek saboteren. Natuurlijk kan de omvang van deze verdenkingen variëren naar gelang van de betrokken personen - een aantal van degenen die worden geobserveerd kunnen worden versoepeld terwijl anderen wellicht meer inherent verdacht zijn. De onderzoeker moet gevoelig zijn voor deze problemen en omgaan met deze problemen met het beste van zijn vermogen. Dit zal variëren naar gelang van de omstandigheden, maar het zou in het algemeen verstandig zijn om in situaties die waarschijnlijk het vermoeden bevorderen te voorkomen. Bijvoorbeeld, een onderzoeker die lijkt onnodig vriendelijk te zijn aan de leden van het management dan is de kans groter om onder verdenking te komen omdat ze meer de kans hebben om gezien te kunnen worden als, zeg, iemand die per ongeluk informatie verhuurd aan hen. Even belangrijk is de mogelijkheid van het verstrekken van schriftelijke informatie over problemen, zoals vertrouwelijkheid van gegevens, beveiliging van gegevens, anonimiteit van personen in verslagen enzovoort. Dit zou specifiek moeten worden toegesneden op de specifieke situatie van het onderzoek. Maar er is een ander aspect aan dit allemaal. De voorgaande opmerkingen kunnen misschien wel betekenen dat elke vijandigheid of vermoedens van de onderzoeker een reden is om na te denken over de bevoegdheid van de onderzoeker. Dit kan het geval zijn, maar dit kan evenzeer weerspiegelt worden op reeds bestaande spanningen of relaties in de groep waarin de onderzoeker onbedoeld struikelt. In deze zin is vormt de reactie van degenen die geobserveerd worden, waardevolle gegevens die inzicht geeft in de groep. Maakt niet uit wat, moet dit moet worden vastgelegd in de veld notities, Het is niet iets om rustig te negeren.

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling pagina 123 – 135

➤ **Stap 7: Het gebruik van belangrijke informanten**

In elk sociaal milieu, nemen sommige mensen steeds belangrijker rol in ons leven dan anderen. Ook in de etnografie / participerende observatie, hebben sommige individuen een meer belangrijke rol in de relatie tot de onderzoeker. Er kunnen verschillende redenen hiervoor zijn. In het bijzonder, de belangrijkste informant (a) kan een meer centrale rol spelen in de meeste aspecten van de activiteiten van de groep dan anderen, (b) kan een interesse hebben in het onderzoek dat groter is dan dat van anderen, of (c) kan hebben een speciale relatie hebben met de onderzoeker, enzovoort. Belangrijke informanten kunnen een rol spelen bij het versoepelen van het onderzoeksproces en ze kunnen fungeren als een bron van sociale steun op moeilijke momenten. In sommige contexten kunnen de belangrijke informanten kiezen om informatie over wat de groep van plan is te doen in de toekomst te geven - bijvoorbeeld, is het misschien nuttig voor de onderzoeker die een delinquent bende bestudeerd om te weten dat ze een reis op zee plannen in het weekend.

➤ **Stap 8: Veldnotities/Noteren van data**

Het maken van de veld notities is waarschijnlijk het enigste bepalende kenmerk van de gegevens voor participerende observatie. Het doel van het nemen van de notities is een uitgebreide database maken van de observaties in de veld instellingen. Dus, een hoe meer complete toelichting des te beter. Maar dit is een onrealistische eis in vele opzichten, aangezien dat het de vraag oproept, hoe veel detail is genoeg? Zijn er geen beperkingen over de opmerkingen die geregistreerd worden? We impliceren hier niet dat de participerende observator alles moet vastleggen, aangezien dit een grenzeloos en onmogelijke taak is. Volledigheid in termen van de veld notities is gerelateerd aan de specifieke studie in kwestie en de theoretische en conceptuele problemen die de onderzoeker aan het veld brengt. Ook, omdat deze theoretische en conceptuele vraagstukken gewijzigd zullen worden in het licht van de ervaring, wat dan een voldoende complete set van veld notities is zal ook veranderen. Dit zijn moeilijke zaken om aan te pakken in het abstracte, maar met het volgende moet ook rekening worden gehouden.

- *Een belangrijke functie van veld notities is om te helpen het onderzoek vertrouwd te maken met de sociale context van de onderzoekssetting, waaronder de mensen binnen die omgeving en de onderlinge relaties tussen de twee. Goede veld notities bevatten zodanig informatie, die zullen helpen bij het opbouwen van een beeld van deze belangrijke sociale relaties en zullen helpen om de belangrijkste figuren te identificeren en zo te begrijpen wat er in de groep gebeurt.*
- *Geheugen zal afbreuk doen aan de kwaliteit van de veld notities als er te veel vertraging tussen de waarneming en het maken van het veld notities zit. Het zal ook worden beïnvloed door de aard van de tussenliggende gebeurtenissen, dus het algemene advies is om de veld notities zo spoedig mogelijk na de observatie te maken. Het normale advies is om het te doen op dezelfde dag zonder excuus. Natuurlijk, in sommige omstandigheden, zou het nuttig zijn om enkele korte notities te maken onmiddellijk na de waarneming als het niet mogelijk is om de volledige versie later te doen. Dit*

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling pagina 123 – 135

kan worden gedaan op een aantal manieren, zoals met behulp van een voice recorder, maar dit kan de arbeid moeilijker maken dan gemakkelijker. Handgeschreven of computer geschreven notities worden waarschijnlijk beter gerecommandeerd in de meeste gevallen.

- Het kan nuttig zijn om voorzichtig een plan te maken van de periodes van observatie in een manier die ons toestaat het maken van notities te vergemakkelijken. Bijvoorbeeld, kan men de observatie periodes zo plannen, zodat er voldoende tijd is voor lange periodes van veld notities meteen daarna. Dit kan iets eenvoudigs zijn als het gebruik van lunchpauzes voor de veld notities te maken in plaats van meer observatie. Hoe langer de periode van observatie hoe moeilijker het is de veld notities effectiever te maken.
- Opmerkingen maken mag niet worden opgejaagd, omdat dit de records zijn die u wilt gebruiken voor uw analyse later en als je niet begrijpt wat je schreef in de notities dan zijn ze niet nuttig. Dus je moet schrijven met een hoge mate van duidelijkheid om de notities zo gedetailleerd en grafisch mogelijk te maken om dit te bereiken.

Het is onjuist om te veronderstellen dat de observatie gedurende de gehele periode van de studie op hetzelfde niveau zal blijven. **Spradley** (1980) suggereerde drie verschillende fasen: (a) beschrijvende observatie - de eerste fase waar de onderzoeker het moeilijk heeft om de complexiteit van de onderzoek situatie te begrijpen; (b) gericht observatie die is smaller en richt zich op aspecten die het meest relevant zijn voor de onderzoeksvraag; (c) selectieve observatie die optreedt in de buurt van het einde van de studie wanneer de onderzoeker zoekt naar een verder bewijs over iets dat is ontstaan in de gefocusseerde observatiefase gedurende de gehele periode van de studie.

Aantal verwijzingen naar de toereikendheid van de veld notities liggen in:

(a) Een grote verscheidenheid in termen van hoe de onderzoeker in staat is samen te werken en betrekking te hebben met de groep die bestudeerd wordt zal de veld notities verbeteren, bijvoorbeeld door mensen te betrekken met een breed scala van verschillende rollen en statussen, alsmede een breed scala aan groepsactiviteiten. **(b)** Hoe groter de betrokkenheid van de waarnemer met de groep des te meer kans dat de waarnemer de betekenis van wat er gezegd wordt en van wat er gedaan wordt begrijpt. **(c)** Hoe meer dat de waarnemer en degene die onderzocht worden elkaar begrijpen des te beter de interpretatie van de gebeurtenissen als ook op het gebied van toelichting.

Wat moet er geobserveerd worden? Dit is een andere zaak, die zeer moeilijk aan te pakken is in algemene termen, zeker zonder vermelding van het precieze doel of de onderzoeksdoelen van het project. Enkele psychologen zijn waarschijnlijk in de situatie dat ze op reis gaan naar een totaal andere cultuur om te proberen die cultuur te begrijpen. In plaats daarvan zullen ze werken in een specifieke locatie om een bepaald probleem te begrijpen. Bijvoorbeeld, zij die de activiteiten van de werkgroepen willen begrijpen binnen een ziekenhuis context. In deze omstandigheden zal het onderzoek eerder meer gericht en nauwkeurig worden.

Terwijl de *participerende observatie studies* meestal gaan van eerder algemeen naar meer specifieke waarnemingen aan de hand van de ervaringen van de onderzoekers, kunnen de uitgangspunten voor de verschillende studies sterk uiteenlopen. *Etnografische/participerende observatie* is zeer flexibel - 1 van de sterke punten van de methode. *Flexibiliteit* duidt niet op besluiteloosheid, maar een proces van reflectie in de gehele looptijd van het onderzoeksproject. Door na te denken over wat is waargenomen, zullen de belangrijkste kenmerken van de situatie zich duidelijker beginnen maken. Zodra dit is bereikt, dan is een verandering passend en om dit niet aan te passen aan het ontwikkelen van nieuwe ideeën in het onderzoek zou hetzelfde zijn als het punt van *etnografische/participerende observatie* te missen.

➤ **Stap 9: Hoe te beproeven?**

In *participerende observatie*, is het doel van de onderzoeker, het beter begrijpen van de *gemeenschap* of *groep* onder *observatie*. Zelden of nooit, is het de taak om de *waardebepaling* van de *kwantiteit* van het optreden van verschillende soorten kenmerken te verkrijgen, zoals de *gemiddelde leeftijd* van de leden van de *gemeenschap*, bijvoorbeeld. Bijgevolg, zal de *kanssteekproef* die gebruikt wordt door een aantal *kwantitatieve onderzoekers* bijzonder ongeschikt zijn voor *participerende observatie*, die streeft naar de uitleg van de belangrijkste aspecten van de werking van de *groep* of *gemeenschap*. Om dit doel te bereiken, is het duidelijk belangrijker om te zoeken naar *situaties* en *personen* die het meeste bijdragen om dit inzicht te ontwikkelen. Bij wijze van *illustratie*, stel je onderzoek plaats op de *werkvloer*. Aselecte *steekproef* van *informanten* heeft een goede kans op het weglaten van de een of twee individuen die het meest cruciaal zijn in de activiteiten op de *fabrieksvloer*. De *participerende observator* zou actief op zoek zijn naar deze personen door *informatie* te verkrijgen, bijvoorbeeld van de belangrijkste *leveranciers* van *informatie* wie zij ook mogen zijn.

➤ **Stap 10: Wanneer veldwerk te stoppen**

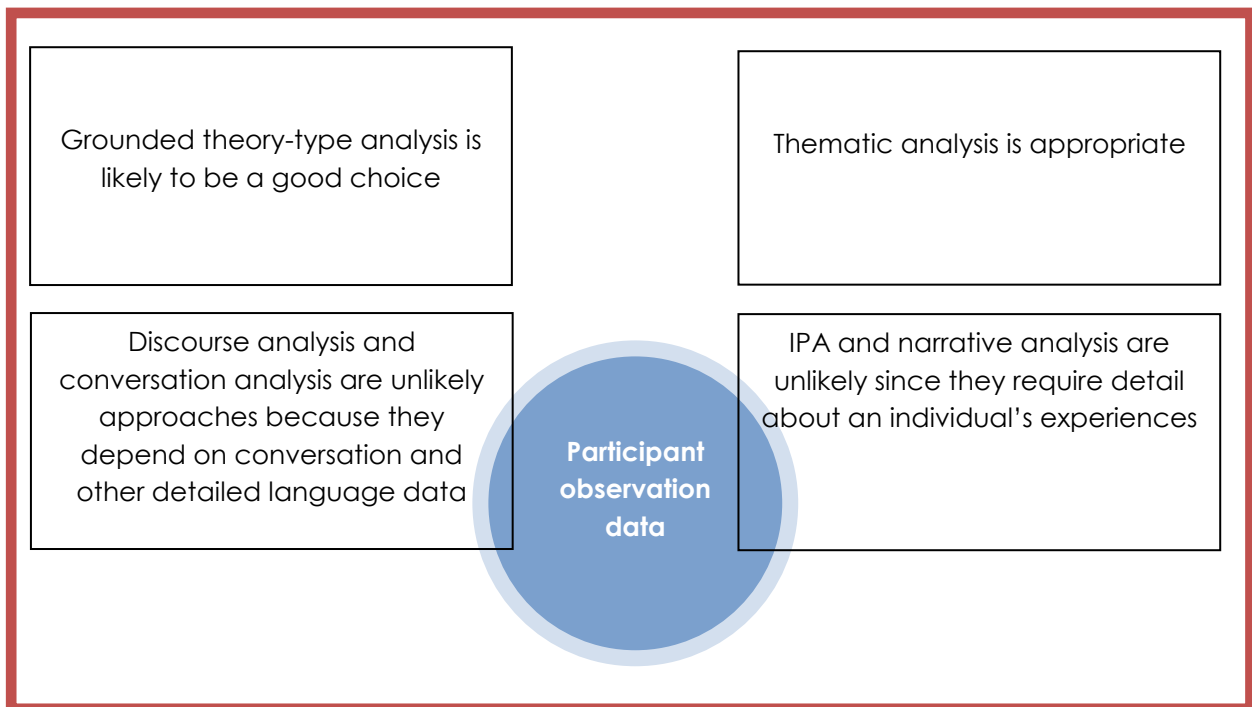
Het meeste onderzoek wordt beperkt door de middelen. Dit geldt evenzeer voor onderzoek door studenten als onderzoek gefinancierd door, laten we zeggen, de regering. Deze beperkingen kunnen bepalen hoeveel veldwerk gedaan kan worden. Echter, soms kan een andere strategie gebruikt worden. De term *theoretische verzadiging* wordt gebruikt om de situatie waarin aanvullende gegevensverzameling niets extra relevant produceert voor de concepten, ideeën en theorieën die leidende zijn voor het onderzoek. Wanneer dit gebeurt, heeft de onderzoeker een patroon van sterke relaties tussen zijn of haar analytische categorieën. Verder, zullen de categorieën die te ontwikkelen zijn in de analyse goed worden begrepen worden wanneer het punt van verzadiging is bereikt. Dat wil zeggen, dat de onderzoeker duidelijk is over de eigenschappen van de kenmerken van de categorie en aanvullende gegevens verzamelen zal niets doen om een herbeoordeling van de kenmerken van die analytische categorie (Strauss & Corbin, 1998) aan te moedigen. Of een andere manier om dit te verkrijgen is om gewoon te stoppen met de *observatie* wanneer duidelijk is dat de nieuwe gegevens in de veld notities erg bekend lijken in termen van wat er geschreven is in eerdere veld notities.

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling pagina 123 – 135

Hoe etnografische / participerende observatie te analyseren

Burgess wijst erop dat het gaat om een gemeenschappelijke reactie door onderzoek dat participerende observatie en etnografische gegevens gewoon niet 'spreken voor zichzelf' (Burgess, 1982, p.236). Bovendien is veldonderzoek niet netjes verdeelt in fasen, die doorgaans wordt beweerd het kwantitatief onderzoek te typeren - literatuuronderzoek, onderzoeksvraagstelling, het verzamelen van gegevens, data-analyse, enz.

Figuur 5.4 Hoe participerende observatie gegevens te analyseren

De analyse van een participerende observatie/etnografische studie moet beginnen met het besef dat het een belangrijk deel is van het begrijpen van cultuur, sociale structuren en organisaties door de onderdompeling van de onderzoeker in relevante contexten (figuur 5.4). Een aantal dingen volgen uit dit, de meest belangrijkste is het brede karakter van het verzamelen van gegevensmethoden die kunnen worden betrokken. Dit betekent dat de onderzoeker zijn vaardigheden op zijn meest eenvoudig zijn omdat er zoveel verschillende soorten van gegevens zijn gebruikt. Natuurlijk, is de taak minder complex als het onderzoek alleen betrekking heeft op de participerende observatie, maar dit is slechts zelden het geval.

Bij het lezen van dit hoofdstuk, moet het volgende duidelijk zijn geworden:

- Er is geen "kookboek" aanpak van de analyse van participerende observatie/etnografie, genomen in ruime zin. Hoewel dit misschien voelt als een afschrikmiddel tegen dergelijk onderzoek, moet het worden gezien als een positief aspect in plaats van een negatief. Er zijn vele vormen van onderzoek die makkelijker zijn dan participerende observatie/etnografie.

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling pagina 123 – 135

- Er kunnen zeer verschillende benaderingen zijn voor het verzamelen van gegevens die betrokken zijn bij de participerende observatie/etnografie en zo is de koppeling van de verschillende analyses een onvermijdelijk onderdeel van het proces. Want hoe breng je de uitkomsten van een participerende observatie studie in verband met de uitkomsten van de daarmee samenhangende diepte-interview studies?
- Participerende observatie/etnografie is, in het algemeen, een typisch voorbeeld van kwalitatief onderzoek, aangezien haar doel het verzamelen van uitgebreide diepte of rijke gegevens is. Zo zou worden verwacht dat deze gegevens vatbaar kunnen worden voor bepaalde vormen van kwalitatieve analyse - grounded theory wordt een voor de hand liggende voorbeeld. Even duidelijk, zijn sommige vormen van kwalitatieve analyse regels - gespreksanalyse en conversatieanalyse, bijvoorbeeld - omdat ze afhankelijk zijn van een exacte en gedetailleerde transcriptie van de teksten. De veld notities voor participerende observatie/etnografie kunnen simpelweg niet gebruikt worden om een gesprek op te nemen in deze vorm.

De analyse van participerende observatie/etnografie doet grotendeels sterk denken aan "grounded theory" (zie Hoofdstuk 8). Dat wil niet zeggen dat grounded theory altijd formeel in de analyse is betrokken - er zijn echter duidelijke overeenkomsten:

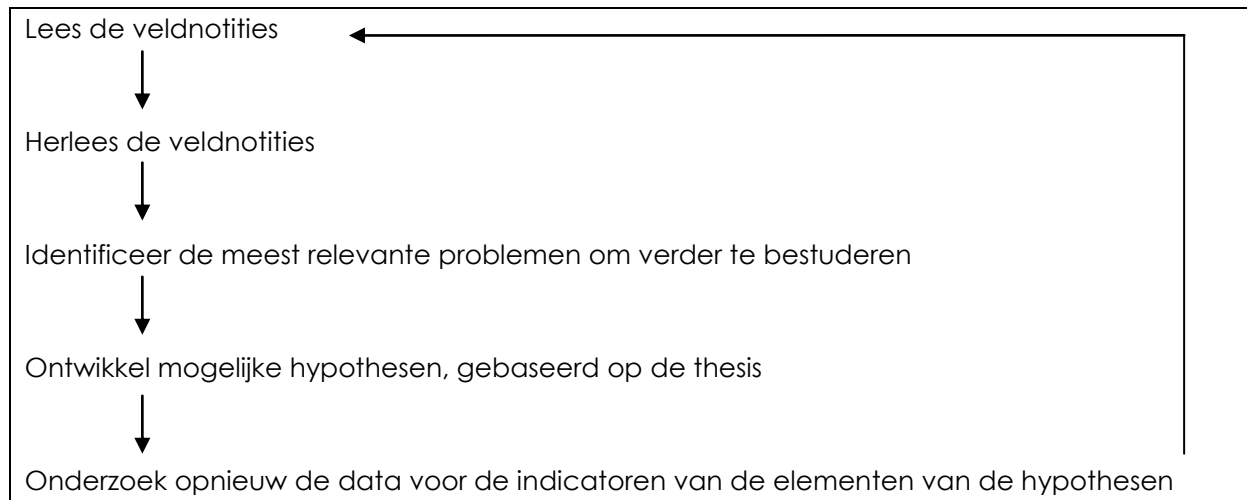
- De analyse wordt gezien als te beginnen met de initiële gegevens fase – in plaats van een afzonderlijke en gescheiden verwerking.
- De analyse werkt door een proces van het formuleren van grotendeels beschrijvende veldnotities waarop de onderzoeker interpretatieve (of analytische nota) toevoegt. Dit is niet ongelijk aan het proces van codering van gegevens in thematische analyse, grounded theory, discoursanalyse, enzovoort.
- Het analytische proces verloopt via een proces van dataonderzoek, voorlopige analytische ideeën, opnieuw onderzoek van de gegevens in het licht van deze voorlopige analyse, de reformatie van de analytische ideeën, enzovoort.

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling pagina 123 – 135

Burgess (1982) beschrijft een aanpak voor de analyse van het veldwerk wat zich vertaalt in het proces weergegeven in Figuur 5.5. De gelijkenissen met de gefundeerde theorie zijn duidelijk.

Figure 5.5 manier van veldwerk aan te pakken

Figuur 5.5 Een benadering voor de analyse van veldonderzoek

Wanneer etnografie/deelnemer observatie te gebruiken

Wanneer etnografie/deelnemer observatie op zijn meest bruikbaar is:

- Wanneer men de werking van een natuurlijk voorkomende groep, gemeenschap of cultuur wenst te begrijpen. De veronderstelling is dat de onderzoeker zich vakkundig en in de lengte bezighoudt met de groep, ze zullen de groep zich zien gedragen op een natuurlijke manier zonder significant beïnvloed te worden door hun betrokkenheid bij een onderzoek.
- Wanneer een brede observatie nodig is in plaats van een gerichte observatie. Zo zal, etnografie/deelnemer observatie iets heel anders zijn dan de fijnkorrelige benaderingen die, bijvoorbeeld, conversatieanalyse en discoursanalyse behandelen. Het werkt niet op hetzelfde niveau van detail. Etnografie/deelnemer observatie gaat over het bestuderen van sociale interactie en culturen in een zo goed mogelijke volledig en natuurlijke wijze.

Etnografie/deelnemer observatie kan worden beschouwd als een methode die zeer bekwaam is in het genereren van een rijke verscheidenheid van de gegevens die niet bereikbaar zijn op een andere manier. Echter, is het een bronhongerige aanpak in vergelijking met de meeste andere methoden van kwalitatief onderzoek. Als een methode, heeft het een veel te groot vertrouwen in kwalitatieve psychologen hoewel de concentratie van veel kwalitatieve psychologie bijna zuiver op de taal is kan dit een beperking zijn van het nut van deze methode. Maar echter, welke methode kan concurreren met de manier hoe het groepen in hun sociale omgeving bestudeerd?

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling pagina 123 – 135

Hoewel het aannemelijk is dat deelnemer observatie/etnologie een niet veel gebruikte methode in psychologisch onderzoek is, heeft het wel een iets grotere rol in de psychologie dan onderzoek. U zal opmerken dat deze observatie gebruikt wordt in verschillende professionele contexten in de psychologie, zoals in het bedrijfsleven, counseling en onderwijs. Dus de methode serieus nemen als een onderzoeksmiddel zal zeker toevoegen aan de algemene praktische vaardigheden van een psycholoog.

Evaluatie van de etnografie / participerende observatie

Bij de beoordeling van de etnografie/deelnemer observatie moet rekening worden gehouden met het bereik van de dingen die kunnen worden opgenomen in een dergelijke studie. Observatie, alleen, zou zeldzaam worden en dit is niet de plaats om elke methode die gebruikt werd te evalueren. Dit gezegd zijnde, de kritieken die verbonden zijn aan participerende observatie kunnen de volgende zijn:

- Participerende observatie, is in de eerste plaats een kwalitatieve methode van *dataverzameling*, het is niet duidelijk in verband te brengen met de methoden van data-analyse. Dit betekent dat wanneer we de gegevens verzameld hebben, kan de onderzoeker worden overgelaten met belangrijke vragen over hoe we de gegevens moeten analyseren. Tot op zekere hoogte, was dit al het geval in het onderzoek.
- Participerende observatie is onderzoeksintensief. Het kost veel tijd en dus geld om het goed te doen. De traditionele antropoloog of etnograaf heeft de luxe van de tijd. Natuurlijk heeft niet elke onderzoeker een jaar of twee de tijd om te besteden aan veldwerk, maar elke onderzoeker met participerende observatie moet dan ook niet zoveel tijd nodig hebben. Vroege antropologen, bijvoorbeeld, kunnen zich vertrouwd maken met de lokale taal en gaan voor de cultuur als het begin van hun belangrijkste veldwerk. Voorts kunnen zij hun werk zien als veel meer verkennende en minder gebouwd op eerder onderzoek en theorie dan de moderne onderzoekers. Onderzoekers met een vooraf gedefinieerde of meer beperkte focus dan de traditionele antropologen hebben een aanzienlijk minder hoeveelheid tijd nodig in het veld.
- Hedendaagse psychologen kunnen twifelen aan de objectiviteit van de participerende observatie methoden. Dus de eerste taak van de participerende observator is het maken van notities over wat er werkelijk gezien en gehoord is. Het is de taak van de participerende waarnemer dat ze proberen om de beschrijving te scheiden van de interpretatie. Het bijhouden van deze details bij het schrijven van je veldnotities is onvermijdelijk in moeilijke tijden, maar desalniettemin zeer essentieel. Natuurlijk, sommige stijlen van de opname van gebeurtenissen zijn qua instinct beter dan anderen. Bijvoorbeeld, misschien is het doel om te schrijven dat 'wanneer Debby benaderde ze niet aan het glimlachen was' dan te schrijven 'Debby benaderd vijandig'. Hoewel ze misschien vijandig benaderde, dit kan niet worden beoordeeld vanuit het feit dat ze niet glimlachte.

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling pagina 123 – 135

- Veldnotities kunnen problematisch zijn. Hoewel de methode van participerende observatie eenvoudig kan lijken, zijn in de praktijk de dingen ingewikkelder, omdat de onderzoeker vaak niet in staat is de veld notities te maken meteen na het observeren van de groep, maar dit zou wel een ideaal zijn. Gezien de aard van de participerende observatie, is het niet zo gemakkelijk om technologische hulp te gebruiken, zoals digitale opnamen zouden zijn voor, zeg, voor een interview. Niet alleen doen er vertragingen voor doen in het schriftelijk opschrijven van veldwerk, maar observaties hebben het risico dat ze verstoringen (vergeten) produceren, ze bedoelen hier dat de participerende observator zeer goed moet worden gedisciplineerd over het maken van deze notities elke dag en op een regelmatige basis.
- Participerende observatie, vanwege de aard en de bron intensiviteit, kan realistisch niet worden gebruikt voor representatieve werkzaamheden op grote organisaties of zelfs nationale kwesties - dat wil zeggen, dat misschien een participerende observatie niet haalbaar is wanneer representatieve monsters van een grote organisatie worden onderzocht. Andere methoden zouden geschikter zijn, zoals enquêtes, hoewel participerende observatie kan worden ingezet als een middel van het verkennen van zaken voorafgaand aan de volledige schaal bestudering.
- Participerende observatie wordt vaak gebruikt in combinatie met andere methoden. Dit betekent dat analytische methoden moeten worden ontwikkeld die de verschillende aspecten van het onderzoek integreert.
- **Pole en Lampard** schrijven van participerende observatie:
Observatie is een onderzoeksmethode die misschien meer dan enig ander afhankelijk is van de capaciteit van de onderzoeker om een situatie te interpreteren als het zich ontvouwt rondom hem/haar ... Bovendien, waar de participatie wordt benadrukt, kan de onderzoeker ook rechtstreeks verantwoordelijk zijn voor enkele van de sociale maatregelen die hij/zij waarneemt. Het nemen van dit alles in aanmerking genomen, is waarneming misschien wel het meest veeleisende van deze onderzoeksmethoden, noodzakelijk is een groot aspect van denken en handelen. Het probleem hier is natuurlijk dat de uitoefening alleen maar effectief kan optreden in de echte onderzoek situaties. (Pole en Lampard, 2003, p.71).

Als we aan dit andere eisen aan de participerende observator toevoegen, zoals de extra reeks onderzoek en inter-persoonlijke vaardigheden die nodig zijn door de methode, dan is het duidelijk dat participerende observatie een veeleisende vorm van onderzoek is, en zo waarschijnlijk ongeschikt is voor de complete nieuweling dan als een oefening.

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling pagina 123 – 135

CONCLUSIE

Becker en Geer (1982) suggereren dat technieken zoals participerende observatie en ongestructureerde interviews de belangrijkste manieren zijn waarop gegevens kunnen worden verzameld in welke "verrassingen" kan worden gevonden. Voorgestructureerde vragenlijsten zijn alleen geschikt voor het genereren van "bevindingen" over voorgespecificeerde en is dus ten dele "bekende" dingen. Er zijn natuurlijk vele andere manieren om gegevens te verzamelen die aan deze eisen voldoen. Meer sinds de cruciale factor het ontbreken is van voorstructurering van de gegevens die verzameld zijn in plaats van een bepaalde methode.

Helaas heeft etnografie/deelnemer observatie relatief weinig vorm van onderzoek in de psychologie ondanks het feit dat het vaak genoemd wordt. Misschien is het een beetje té in tegenstelling tot de conventionele laboratoriumexperimenten die gemakkelijk worden aanvaard door onderzoekers met een psychologische achtergrond. Subjectiviteit wordt niet beschouwd als een deugd in de hedendaagse psychologie en het is merkwaardig dat de momenteel populaire methoden van kwalitatieve psychologie de neiging hebben om benaderingen te gebruiken die objectief kunnen worden opgevat (nogmaals conversatieanalyse en discours analyse zijn de beste voorbeelden). Bestaan de gegevens niet van precies geregistreerde gesproken taal of tekst die de neiging hebben veel van de gegevens te karakteriseren die centraal staat in de moderne kwalitatieve psychologie. Maar er zijn andere factoren in de verwaarlozing van etnografie/deelnemer observatie, zoals zijn arbeidsintensieve aard, die tegen gaat werken. Dit alles is jammer, want het betekent dat psychologen een methode die specifiek gericht is op het begrijpen van sociale systemen en processen onderbenutten. Terwijl andere kwalitatieve benaderingen in de psychologie wel enige relevantie kan hebben, toch hebben ze gewoon een gebrek aan de brede, dieptebehandeling die participerende observatie biedt.

KEY POINTS

- Etnografie/deelnemer observatie kan niet worden aangemerkt als een belangrijke kwalitatieve techniek in de psychologie, maar het is invloedrijk in de vorm van een paar rudimentaire studies. Natuurlijk, is dit de meest voorkomende in de sociale psychologie.
- Hoewel participerende observatie verwijst naar een specifieke stijl van het onderzoek, in werkelijkheid word participerende observatie en etnografie gebruikt eerder in participerende observaties in een bredere context van onderzoek, eventueel met inbegrip van onder andere, interviews, dagboeken, documenten en algemene participerende observaties. Een dergelijke brede studie is duur in middelen en relatief zeldzaam dus als gevolg.
- Etnografie/deelnemer observatie stelt hoge eisen aan de inter-persoonlijke middelen van de onderzoeker, alsmede op hun bevoegdheden te onthouden en het registreren van gegevens voor analyse. Er is duidelijk een groot verschil tussen de soorten van gegevens die zijn gegenereerd door deze methoden en de soorten gegevens die nodig zijn voor de kwalitatieve data-analyse en conversatieanalyse. Hetzelfde geldt voor narratieve analyse en interpretatie fenomenologische analyse die gericht zijn op gedetailleerde rekeningen van de particulieren ervaringen.

PART 3: QUALITATIVE DATA ANALYSIS

Vooraf kwalitatieve methoden leveren gegevens op in de vorm van woorden. Er zijn kwalitatieve analyses uitgevoerd op basis van visuele gegevens, maar dit is relatief zeldzaam. Dus als we denken aan kwalitatieve psychologie denken we grotendeels aan woorden. Er zijn tal van verschillende methoden voor analyse in kwalitatieve psychologie, afhankelijk van hoe de onderzoeker deze woorden wenst te gebruiken. Natuurlijk kan een nieuwkomer in kwalitatieve psychologie moeilijkheden ondervinden bij het verkrijgen van een voldoende overzicht van de verschillende analysemethoden om te begrijpen wat elke bereikt. Dus in deze inleiding tot deel 3 zal de focus liggen op hoe je een geschikte analytische methode voor uw gegevens te selecteren bereikt. De zes verschillende epistemologische en historische wortels - iets wat niet meestal een probleem is bij het kiezen van verschillende kwalitatieve methoden, maar belangrijk is in verband met kwalitatief onderzoek. Deze verschillende epistemologische wortels zijn samengevat in tabel P3.1. Bovendien kunnen de verschillende namen gegeven aan de verschillende methoden een heel scala van verschillende vormen van analyse bestrijken. Dus, bijvoorbeeld, kan er een grote verscheidenheid van de verschillende technieken die dezelfde algemene titel van discoursanalyse gebruiken zijn. Binnen de psychologie, is het bereik iets kleiner maar strekt zich uit van de sociale constructionistische discoursanalyse naar de Foucauldiaanse discoursanalyse. Een lezer die niet op de hoogte is van deze vindt het waarschijnlijk moeilijk om te begrijpen wat de aard van de discoursanalyse is. Er zijn geen volledig compatibel benaderingen en ze kunnen heel anders zijn. Dit is een probleem ingebouwd in het veld en nieuwkomers van de discoursanalyse kunnen niet verantwoordelijk worden gesteld voor de verwarring die dit kan veroorzaken. Het is dus misschien een geval van een gewaarschuwd man is er twee waard. Het doet de vraag rijzen van het weer afzonderlijk maken van de methoden. Dat heeft zijn nadelen, omdat aanzienlijk faalt om te erkennen hoe ze elkaar overlappen.